

OPLEĆ (1) *vb pf*

inf opl(e)ć.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Oczyścić z chwastów, w przen [co z czego]: Wyśmiać [chce Potrójny] złe obyczáie [...] Tymże xtałtem chciał Plautus Rzym opleć z rośpułty, Ale rzadko koń ręki łucha twárdoufty. CiekPotr)?(2v.

Formacje współrdzenne cf PLEĆ.

AW